

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Szentés, Kossuth-tér és
Mindszent, Szabadság-u.Ide intézendők a lap szel-
lemi részét illető minden-
nemű közlemények, hír-
detési és előfizetési díjak.

Egyes szám ára 10 fillér.

ALFÖLDI HIRLAP

FÜGGETLEN POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:

1 évre --- K 10
1/2 évre --- K 5
1/4 évre --- K 2-50Hirdetések jutányos áron
számíttatnak.

Egyes szám ára 10 fillér.

Megjelenik: Vasárnap és csütörtökön.

Telefon szám: Szentés, 35.

Felelős szerkesztő: Diamant Manó.

Mit kíván a magyar nemzet?

A magyar nemzet munkapárti képviselőt választott legtöbbet tehát azt kívánja mint a munkapárt kíván. A munkapárt pedig nem kíván semmit.

Nem kíván semmit, mert azoknak, akik a *mindenre kész* többséget alkotják, nem lehetnek kívánságaik csak óhajaik.

A magyar nemzetnek sincsenek kívánságai. Régen volt mikor még a magyar nemzet azt merte mondani, hogy „Mi ezt akarjuk“.

A régmúlt idők nagyságának dicső emlékei nem tudnak lelkesedést önteni a mai korcs nemzedékbe.

Vannak még ma is, igaz nagyon kevesen, akiknek vannak kívánságaik, vannak követeléseik, de ezeknek hangja elvész ott az örült hangzavarba, ahol minden önző érdekért küzdő kalmár azt kiáltja, hogy „Én vagyok a legönzetlenebb hazafi“.

De maga a nemzet, a nagy hatalmas többség, ha kíván is valamit, ha érzi is azt, hogy a hazának, a nemzetnek nagy szükségletei vannak, amelyeket teljesíteni kell, nem meri, nem tudja, vagy nem akarja azt főnhangon kifejezni.

Mit kíván ma a magyar nemzet?

Nemzeti hadsereget, vagy legalább is magyar vezényszót?

Dehogy!

Kívánja a magyar tárgyalási nyelv bevezetését a katonai büntető perrendtartásnál.

Nagy kívánságok! Óriásiak! Teljesíthetetlenek! De igazán vakmerőség is azt kívánni, hogy a magyar nemzetnek, amely milliókat áldoz a hadsereg céljaira, amelynek fiai életök legszebb idejét a hadsereg szolgálatába töltik, annyi jogot adjanak, hogy ha egy magyar fiút elítélnek, mondjuk azért, mert elég vigyázatlan volt a szívére hallgatva a „Kossúth nótát“ énekelni, legalább magyarul ítélik el.

Kívánja még a magyar nemzet de ezt már leírni is borzalom, a magyar ezredeknél a „Reichskriegsminister“ cím megszüntetését és annak helyettesítését a „Kriegsminister“ (ugye milyen magyarosan hangzik) címmel.

Es a katonai zászlók és jelvények kérdésének megoldását a magyarsovinizmus követelményeinek értelmében. Ez nem azt jelenti ám, hogy talán nemzetiszínű zászló és magyar címer lenne a kívánság, ah, dehogy, — hanem azt, hogy a szép fekete-sárga zászlóra valahol eldugva egy picinyke nemzetiszínű szalagot is tegyenek. És azután a magyar fiúk boldogan mehetnek meghalni idegen célokért, fekete-sárga zászló alatt, a német vezényszó és a Gotterhalte hangjai mellett, mert hiszen a zászló és címer kérdés a magyar *sovinizmus* követelményeinek értelmében megoldott.

És majd ha a magyar parlament engedelmesen megszavazta a Dreadnoughtok felépítésére szükséges pár száz milliót, ha a létszám fölemelést is elfogadta, akkor majd talán, ezen óriási kívánságok felének teljesítését meg fogják — *igérni*.

De ezek csak a hadügyi kívánságok, de vannak még közgazdaságiak is. Kívánja a magyar nemzet, nem a külön vámterületet, még csak a magyar jegybankot sem, sőt a magyar szövegű bankjegyek kívánsága is távol áll a magyar nemzetől, de kívánja, sőt rendületlenül követeli, és követelni is fogja, még tíz év múlva is, a *készfizetések fölvetelét*.

Vannak a magyar nemzetnek olyan kívánságai is, amelyek belügyi úton is elintézhetőek volnának ilyenek a vasútügynél, nem az ország vasúthálózatának fejlesztése, hanem egy szerényke kis vicinális.

Nem józan, az ország közgazdaságát fejlesztő szociális birtokpolitika a kívánság, hanem egy kicsinyke bérlet, amelyet nagyságos képviselő úr az exelenciás püspök urnál, vagy a méltóságos hitbizomány tulajdonosnál kijárhat. Egy

szép patika engedély, egy kis regálbérlet, italmérési engedély, trafik stb. képezik a magyar nemzet kívánságait.

Bizon az ilyen kívánságok mellett, a képviselőjelöltnek nem azt nézik, hogy az mennyit használhat a hazának, a nemzetnek, hanem hogy mit tehet a kerület, a község, de ami fő — a választópolgár érdekében.

Régmúlt idők, dicsőséges napok, mikor még a magyar szivekben magasan lobogott a hazaszereget, szentlúze mikor még másképpen festettek a magyar nemzet kívánságai, de régen elfeledtünk már.

Taktika a politikában.

A politikában a taktika a fő és ezt nagyon jól tudják a Lajlán tul is és azért az osztrák kormány folyton taktikázik. És az osztrák kormány taktikája mindig sikert arat a magyar kormányval szemben.

Az önálló magyar jegybank felállítását a munkapárt többségre jutása lehetetlenné tette. De azért a munkapártiak azt gondolják, hogy ha már minden elszalasztottak, maradjon meg legalább a veszett fejseinek a nyele és az önálló bankról való lemondás ellenértékéül a *készfizetések* felvetelét követelik, már amennyire azok, akik mindig csak engedelmeskedni szoktak, követelni tudnak.

A készfizetések feltétele elé azonban az osztrák kormány akadályokat gördít. Ez nem azt jelenti, hogy a készfizetések megkezdését Ausztria ártalmasnak tartja a monarchia pénzügyi politikájára, hanem kompenzációs tárgynak tartogatja, melylyel majdan nagy engedményeket csikarhat ki a magyar kormánytól. Ma, ugy véli, nincs szüksége rá, hogy beleegyezzék. Ausztria felfogása szerint: a közös bank benne van a munkapárt programjában, tehát a magyar kormánynak nincs is más kötelezettsége, mint a bankszabdalom meghosszab-

bitását parlamentjével szó nélkül megszavaztatni.

És vigyázzunk, itt nem állanak meg: sorban beinkasszálják tőlünk mindazt a mit az osztrák érdekek érvényesítésére csak alkalmasnak tartanak. Beinkasszálják a felemelt ujonclétszámot, a közös hadsereg tetemesen felemelt költségeit és mi a törvénykönyvre könyökölve mindannyiszor előránthatjuk a készfizetések kérdését, hogy az osztrák kormánynak legyen mindég mit visszautasítani.

Ha az önálló bankhoz való jogunkat mostan eljátszottuk, legalább a készfizetések felvételének kérdésével kell végeznünk. Kell, hogy ez a reményünk, a melyet így évek óta állandóan megcsillantának előtünk, valósággá váljon. Mi nem hiszünk a közös bank egyedül üdvözítő voltában, sőt kételkedünk benne. A készfizetések felvételének újból való elhalasztása olyan politikai vereség volna, melyet semmivel sem tudnánk menteni.

Joggal vetődnek fel a kérdés, hogy miképp reméljük attól a kormánytól gazdasági érdekeink megvédését Ausztriával szemben, ha ebben a részletkérdésben, melynek megvalósítása Ausztriának majdnem annyi hasznot hajt, mint Magyarországnak, vereséget szenved. A készfizetések megkezdése nélkül még a munkapárti szélső 67-es kormány sem vállalhatja azoknak az intézményeknek megvalósítását, melyeknek a kiegyezési tárgyalásokat megelőzőnek kell. És nem vállalhatja a kiegyezési tárgyalásokat.

Mennyi a magyar?

Uj népszámlálás lesz. A nép még most is fél tőle, csakúgy, mint Augustus római császár korában. Mert a nádfődeles kunyhók egyszerű, naiv lelkű lakója azt hiszi, hogy a hivatalos járatú úr azért faggatja úgy ki tövéről-hegyére az ő összes vagyoni és családi viszonyairól, mert új pénz- és vér-adót akarnak sodorítani a nyakába. Pedig már most is alig tud lélekzeni a nyomorúságtól.

A kormánynak szüksége van a népszámlálásra, Amint a jelekből sejthető, főleg azért, hogy az általános választójogról szóló törvényjavaslatot előterjeszthesse. Vagy legalább is elakarja hitetni, hogy akar valamit tenni a választójogi reform érdekében. Egy fontos reform megalkotásának pedig nélkülözhetetlen

előfeltétele a népvizonyok felől való kellő és pontos tájékozódás.

Akármilyen fontos legyen is annak a népszámlálásnak az eredménye, a választói jog fontos reformját agyon nem ütheti, azt minden mellétekintet nélkül meg kell alkotni.

Mikor a népszámlálás valószínű eredményeit latolgatjuk, önként is föllevenedik elménkben a régi józatos magyar adoma, mely minden vonatkozásban, mindig és ma is találó. Az öreg magyar földesúrnak „jeles“-re vizsgál le latinból a fia. Első dolga tehát lefordítani magyar nyelvre a latin szövegű nemesi oklevelet. De az öreg nem adja oda neki a féltve őrzött kutyabőr. Megrázza a fejét és így érvel:

— Sohse fordítgasd le azt fiam. Így legalább nem értjük. De magyarul, tudja isten, milyen huncutság sül ki belőle?

Mert azt az oklevelet osztrák uralkodó, labanc érdekekből adta, Rákóczi árulásáért, elkobzott kuruc dominiummal, annak a bizonyos első ősnak.

A népszámlálással is így járhatunk. Először is nagyon szomorú dolgokat fog föltárni a kormánynak. Ha másból nem, hát a népszámlálásból majd megtudja a kormány, hogy milyen rombolást végzett itt az önös osztály-politika, mely kétféle elemet teremtett: néhány ezer kiváltságos mágnást, főurat, nagytőkést és sok-sok millió éhező, nyomorgó koldust. Ez a népszámlálás fel fogja tárni azt a ijesztő valóságot melyet ma is csak a vak nem lát, hogy mennyire megcsappant számbelileg a magyar faj. A magyar faj, melynek színe, virága, javaereje odaát van Amerikába, munkaerejét idegen világ gazdakodására áldozni. Az ujoncozásoknál láttuk az ijesztő eredményt már, hogy alig akad száz közt öt-hat fegyverforgatásra alkalmas legény. Az izmos, egészséges karok idegenben keresnek boldogulást. A népszámlálás száraz adatokkal fogja bizonyítani, hogy mekkora pusztítást vitt véghez a becsületes szociális politika hiánya Magyarországnépén egy rövid emberöltő alatt.

Azért szinte fájó beletekinteni. De ha már meg kell lenni hát vonjon is le belőle méltó okulást és tanulságot a kormány s a törvényhozás, hogy bölcs szociális politikával igyekezen egy virágzóbb, szebb jövődő korszakot megteremteni.

POLITIKA.

A nemzeti függetlenség ideálját lázas igyekezettel akarják megsemmisíteni azok, akiknek azt a vérukel is megvédeni volna kötelességük.

A legnagyobb csapás akkor érte a függetlenségi eszmét, mikor a függetlenségi párt kormányra jutott. A hatalmi láztól elvakult függetlenségi vezérpolitikusok, elfeledték az elvet, amelyre esküdtek, amelyért életüket ígérték föláldozni. A koalíciós kormány bukása után azt lehetett hinni, hogy a függetlenségi párt megszabadulván a 67-es salaktól vissza fog térni az igazi függetlenségi elvek zászlójához.

Nem így történt!

A függetlenségi pártok még szétszakadva sem tudtak a régi függetlenségi elvekhez visszatérni.

A Kossúth, Justh párt vezetői tárgyaltak a miniszterelnök úrral, hogy legyen olyan kegyes és a delegációban nekik is juttasson egy két kelyet.

Mit keres a függetlenségi párt a delegációkba?

Hiszen a delegációkban való részvétel elismerése a közösség létjogosultságának.

Az ilyen eljárással csak árthatnak az amúgy is nagyon kompromitált függetlenségi elveknek.

A nemzeti munkapárt úgy látszik nagyon hosszú időre elégnek találta a munkát, amit az országház a nyári szünet előtt, gyorsvonal sebességgel elvégzett.

Az országház amelyik f. hó 28-án kedden tartotta első ülését a nyári szünet után, mielőtt a munkához foghattak volna, elnapolta magát, Van a parlamenti rövid ülésnek egy szenzációja is, az országház az október 6-ki gyásznapra Tisza Istvánt küldte ki, hogy a képviselőház koszorúját a vértanúk szobrán elhelyezze. Egyes körökben ezt úgy magyarázzák, hogy ez bosszantása akar lenni a Tisza ellen berzenkedő trónörökösnek. A ház az ülései azon az alapon napolta el, mert tárgyalni való nincsen.

Hát boldog már a magyar? Vannak már nép érdekeit védő törvények? És el van már intézve a bank és a választójogi reform égető kérdése is? Nincsen de az nem számít, mert a képviselő urak pihenni akarnak.

A házat október elején fogják

ujra összehívni, ha a delegációk összehívása, vagy a jövő évre vonatkozó pénzügyi előterjesztés megtevése azt szükségessé teszi.

HIREK.

Kérjük hátralékos előfizetőinket, hogy hátralékaikat, még e hét folyamán beküldeni sziveskedjenek.

— **Kölcsonös följelentés.** Érdekes ügyben nyomoz a szentesi rendőrség. Labanc János, aki Dr. Szeder Ferencnél mint béres szolgál feljelentést tett, hogy f. hó 25-én mikor azzal volt megbízva, hogy vigyázon az orvadászokra láttá, hogy egy ember puskával a vállán a földön jár mikor felé közeledett az kocsira ugrott, amelyen már egy 17-18 éves fiú volt és elhajtott. Labanc utánuk ment és felugrot az éppen arra hajtó Filó János kocsijára. Mikor utolérte őket megragadta az istrángot. A kocsin ülő ember kihajolt fojlogatni kezdte. A fiú pedig a kocsiról leugrott és lábánál fogva elrántotta. Ő támadói ellen egy nála levő szárvgóval védekezett, amivel az embert megütötte azok el akarták venni tőle a szárvgót, és mivel odaadni nem akarta avval kezét keresztül vágta, azután neki estek és össze-visza rugdalták a fejét. A mikor a támadóitól megszabadult cslzaladt. A sebei az orvosi bizonyítvány tanúsága szerint 10-12 napon belül gyógyulnak. Ez az egyik följelentés. A másikat Horvát Imre adta be melyben azt mondja, hogy f. hó 25-én bútorral megrakott kocsival haladt az országúton, mikor egy 20-22 év körüli fiatal ember megtámadta, iszonyú káromkodások között kényszerítette, hogy megálljon, a nála levő szárvgóval pedig a fejére ütött úgy, hogy a vér elborította. Ők a támadótól a szárvgót elvették, aki iszonyú fenyegetések között elszaladt. A véres szárvgót és a kalapot, amelyet akkor viselt, mikor a szárvgóval megvágta, beszolgáltatta a rendőrséghez. A kalapon dacára annak hogy a feljelentő állítása szerint a sebe vérzett, semmiféle vérnyom nem látható.

— **A Mindszenti járdaépítő bizottság** vasárnap tartott ülésén az ezidei járdák építésével **Mészáros Lajos** építőmestert bizta meg. Az előirányzott 8117 korona 40 fillér összegből **Mészáros** 13 1/2 százalékkal engedélyezett. A többi vállalkozók közül **Szakál** tíz és fél **Kis M.** és **Tarsa** szinte tíz és fél százalék engedménnyel nyújtott be ajánlatot. Csak elismerésünket lehet kifejeznünk hogy a járdaépítő bizottság olyan hőszerű alvás után végre felébredt de nem helyeselhetjük, hogy a járdákat a régi mód szerint fogják építeni mert azokról bebizonyult, hogy nagyon keskenyek.

— **Betiltott vásárok.** Kellemetlen meglepetésben volt részük azoknak, akik a szombaton a kecskeméti vására mentek. Kecskeméten tudtukra adták hogy a kolerajárvány miatt a vásárt nem tartják-

meg. A közönséget ki sem engedték szállni a vonatból. A pestmegyei községekben tartandó vásárokat betiltották

— **A tiszai rév.** A jobbágság eltöröltetett. A regálék megváltattak és még sok egyéb főúri jogok szüntettek meg, csak a révjog emlékeztet még bennünket arra a sötét középkorra, midőn a főúr ott szedett vámot, a h o l a k a r t és a szegény embernek fizetni kellett h a n e m a k a r t i s. A révjogot még mindig egyes főúrak gyakorolják. Ezen jogokat minél előbb megváltani lenne kötelessége a magyar államnak, hogy a szegény nép terheit ez által is könnyítsük. Ebben egyetért minden szabadságszerető, a korrallal haladni vágyó ember, csak **Bozó Gábor** mindszenti révbérlő nem! **Bozó** most azt kéri **Pallavicini** őgróftól, hogy ez nagy befolyásának lathatásával, tegyen lépéseket a közigazgatási hatóságnál, hogy a vámtételeket a révénél emeljék fel, mert az szerinte nem áll arányban az általa fizetett bérösszeggel. Ez valószínű! Azonban ennek orvoslását miért akarja a mindszenti és a közel vidéki szegény emberekkel megfizettetni? Ne a tarifa emelését, hanem a haszonbéri összeg leszállítását kellett volna kérnie. Különben nem hisszük, hogy a közigazgatási hatóság bele menjen a tarifa felemelésébe, még akkor sem, ha azt az őgróf kéréne, pedig azt sem hisszük, hogy a k é r n i f o g j a l

— **Balesetek.** Fábianszabó Istvánból egy napon két sérültet szállítottak be a vármegyei közpórházba gyógykezelés végett. Az egyik **Biró Gergely** 40 éves gőzeke kormányos, a ki miközben az ekét húzó vassodrony kötelet akarta a lábával helyreigazítani megbottlott s a gőzeke kerekének egy része átment rajta. Ugyancsak a Sváb majorbói hozták be **Lovas Mihály** 28 éves gazdasági cselédet akinek a fejére esett a vendégodal. A harmadik sérült **Szép Ferenc** gazdasági cseléd **Tari Szabó Sándornál** alsoréten kocsira akart fészálni miközben a lovak megrántották a kocsit, lecsuszott, a kocsiba megakadt amely magával vonszolta. Sérüléseik szerencsére nem súlyosak és fel épülnek.

— **Színészek Mindszentén.** Keserű kenyér az a kenyér, amelyik a közönség háladoságára van alapítva. Ilyen keserű annak a színtársulatnak a kenyere amelyiket a balsorsa Mindszentre hozott. **Rajcsányi István** színtársulatának, dacára annak, hogy jó erőkből van összeválogatva és dacára annak hogy a társulat tagjai minden erejükből arra törekednek, hogy a felmerült technikai akadályokat jó játékkal leküzdjék az ugynevezett mindszenti intelligencia támogatását nélkülöznie kell. Hja miért nem tetszik tüzet enni és késeket nyelni mert akkor bizonyára az i n t e l l e g e n c i a nagyobb támogatásban részesítené mintha a legjobb drámákat művésztel adja elő. Vasárnap a «Cigánybáró» került színre zsufolt ház előtt. Az előadáson különösen kitént **Czakó Ibolyka Szafi** szerepében jól iskolázott hangjával és közvetlen játékkal. Jól alakított **Rajcsányi István** igazgató **Barinkay** szerepében. Hétfőn **Rákosi Magdolna** című nagyértékű tragédiája került színre, üres ház előtt. Ezen az előadáson kitént, hogy **Rajcsányi** társulata drámában talán még jobb, mint az énekes darabokban. A színészeket egyáltalán nem kedvtelenítette el az üres

ház és egész jól játszottak. Különösen jó volt **Pap Barnáné**, aki a címszerepben közvetlen természetes játékkal, olyan jót alkotott, amilyenhez kisebb városokban játszó drámai színészek részéről nem vagyunk szokva. Kiténtek még **Rajcsányi Laci**, **Petre Ferenc** pedig **Siskó** segédjegyző szerepében. Kedden a «Nebántsvirág» című operett került színre közepes ház előtt. A címszerepet **Budai Ilonka** játszotta. A darab sikeréhez **Petre Ferenc** (Chateau ezredes) **Bátossy Endre** (Celestin orgonista) járultak még hozzá ügyes játékkal. Elismerésünket kell kifejeznünk **Bátossy Endre** rendezőnek és **Pap Barna** karmesternek, akinek ügyes zongorajátéka tette lehetővé, hogy az operett előadások olyan jól sikerüljenek. Szerdán «Az iglói diákok» című életkép került színre. Ma este «A csöppesség» című vígjáték kerül bemutatásra. Holnap pénteken **Lehár** nagyszerű operettjét a «Luxenburg Grófja» kerüle színre félhelyárok mellett. Szombaton «Szulamith» héber dalműt mutatja be a színtársulat. Vasárnap «Trenk báró» című operett kerül színre. Kívánatos hogy a mindszenti közönség az eddiginél nagyobb támogatásban részesítse a társulatot amelyhez hasonló jó társaság, Mindszentén még nem játszott.

— **Olcsóbb lesz a cukor.** A cukorkartel bomlásának már is mutatkoznak előjelei. Tekintettel ugyanis a magyar gyárak várható versenyére, az osztrák cukorgyárak bizottsága tegnapi ülést tartott, amelyen elhatározták, hogy október 20-ától kezdve a cukor árát lényegesen leszállítják. Szakkörökben azt hiszik, hogy a cukor árát öt koronával fogják leszállítani. Ez az árleszállítás a nyerscukorárak csökkenésével van összefüggésben. A finomítók a régi kampány alatt a nyerscukorért 35 koronát fizettek, míg most az új kampány idején Auszsigban 24 korona 70 fillér a nyerscukor jegyzése.

— **Sorozás.** A tiszántuli járás székhelyén tegnapi kezdődött meg a sorozás. Ma folytatják.

— **Öngyilkosság** **Halász János** csizmadia felesége **Molnár Erszébet** súlyos idegbaja miatt a Tiszába ölte magát. Egy kis csecsemőt hagyott árván. Holttestét kifogták és a boncolás melőzésével tették el.

— **Uj katolikus iskola.** A szentesi róm. kath. egyház 230000 korona költséggel új iskolát épített. Az új iskola a most épülő városháza mellett épül fel. Bármilyen örömmel látjuk is az új iskola fölépítését, mégis eszünkbe jut egy szomorú gondolat, hogy hát a szentesi felekezeti iskolák sohasem fogják megérni az államosítást?

— **Bojkot mozgalom a villanyvilágítás ellen.** Már többször meg emlékeztünk arról, hogy a szentesi villanytelep vezetősége, milyen könnyelműséggel bánik a fogyasztó közönség érdekeivel. A városi villanytelep szolgáltatja az áramot **Csongrádra** is. A **Csongrádi** fogyasztók, azonban nincsenek megelégedve a kiszolgálással. Az egyik **Csongrádi** ujságban a következő hír jelent meg, amelyik legjobban reámutat a villanyvilágítási társaság gazdálkodására. A villamvilágítást bevezető kereskedők körében mozgalom van készülődésben a villamvilágítás bojkottálása iránt, mert a szentesi telep újabb azzal bosszantja a **Csongrádiakat**, hogy este 6, sőt fél hét óra előtt nem ad villamos áramot, s így a sösétebb üzletekben már 5 órakor, esetleg fél 6-kor petroleum lámpákat kell gyújtani addig, míg az áramfejlesztő

telep kegyelméből az áram megérkezik. A kereskedők úgy gondolkoznak, hogy ha öt órától hatig világíthatnak petróleummal, mert muszáj, hát majd világítanak hat órától hélig ugyancsak petróleummal, úgy mint, addig tették, míg villamos világítás nem volt. A tél közeledtével a legtöbb üzlet már félhétkor ugyanis bezár, ezért igen egyre megy ha félóraig még petróleumlámpa ég is. Amit a kereskedők terveznek, elég radikális orvoslás lehetne a társaság bosszantásával szembe, ha ehhez a többi magánfogyasztók is csatlakoznak, s többet fog használni, mint az, hogy sokan lapunkhoz fordulnak panaszukkal, mert ugy látszik, hogy a szép szó iránt ugyanis érzéketlen a vállalat. A villamosági társaság utóvégre épp olyan ipar vállalat, mint akár egy cipészüzlet, s így a közönség megkövetelheti, hogy becsületes kiszolgálásban és ne bosszantásokban részesültesse a társaság képtelen megfelelni ama kötelességének, mely abból áll, hogy este a sötétség kezdetével már áramot adjon a magánfogyasztónak úgy a villamvilágítás ellenőrzésére kiküldött bizottságnak legyen kötelessége hivatásánál fogva odahatni, hogy a társaság részéről ome — nem tudjuk, hanyagságból-e, vagy rosszakaratból származó — visszaélések meg legyenek szüntetve. Igaz, jut eszünkbe, hogy ez a bizottság papíron létezik ugyan, de a valóságban eddig nem működött. Talán jó lenne egyszer életre hozni, mert a társaság kötelességeinek teljesítését addig kutyába se fogja venni.

Kiadótulajdonos: Diamant Manó.

Beszorulásig való

nagyon jó legelő vehető bérbe I. ker.
Kureaparti-utca 52. szám alatt.

Üzleteladás.

A postahivatal mellett lévő könyv-, papir- és írószerkereskedésem igen kedvező feltételek mellett eladó. — Az üzleti berendezés esetleg külön is igen jutányos áráért szintén eladó.

Sebesy Ferencné.

KERESTETIK

vidékre egy jó iparághoz tanoncul egy fiu teljes ellátással. — Bővebb felvilágosítás nyerhető lapunk kiadóhivatalában.

Olcsó és igen jó tűzifa!

Van szerencsém a közönséget értesíteni, hogy Mindszentén, az alsó kompjárásnál, a Tiszaparton 500-ól fát rakattam partra.

I-ső rendű hasá-
bos bükkfa öle (ötöles
34 korona. máglyában)

Kiölezve: ölenként, vagy fél-
ölenként adva, egy öl fa ára csak
32 korona.

Tölgyfák (öt öles máglyá-
ban) 32 koroná-
ért, felölezve 30 K-ért árusítom.
Csakis száraz és elsőrendű fát adok el!
Kérem a tisztelt közönséget,
hogy faszükségletét nálam szives-
kedjék beszerezni.

Tisztelettel

Baksay József.

Pontos és lelkiismeretes szállításért jótállok!

Vajda B. ^{utóda} könyvnyomdája

Szentes, Kossuth-tér 4. sz. (református bérház).

Telefonszám 35.

Készít: Lakodalmi
és báli meghívókat,
eljegyzési kártyá-
kat, névjegyeket,
gyászlapokat és
kereskedői nyom-
: tatványokat stb :

Könyvnyomdám

a modern technika min-
den követelményeinek
megfelel, amennyiben e
szakmába vágó munkák
gyors elkészítéséhez úgy
személyzet, mint gép és
betűanyagok tekintetében
a vidék első könyvnyom-
: dáival versenyképes. ::

Telefonszám 35.

Továbbá ügyvédi,
közjegyzői, rova-
tolt munkák, vala-
mint művek elké-
szítését szép rivi-
telben olcsó áron
: állítok elő. ::

Nagy hirdapkiadó vállalat!

Kiadó lakás.

Vajda Bálint IV. ker., Sáfrány
Mihály-utca 44. számú házá-
nál egy két szobás lakás a
hozzátartozó mellékhelyisé-
gekkel együtt, Szent Mihály-
naptól haszonbérbe kiadó.
Értekezni lehet a fenti szám alatt.

Eladó ház.

Soós József Vásárhelyi-utca 64-ik
számú háza eladó. — Értekezhetni
a tulajdonossal a fenti szám alatt.

Lapkihordók kerestetnek.

Az „Alföldi Hirlap“ kihordá-
sához 3—4 ügyes és megbízható
ember kerestetik.

Jelentkezni lehet szerdán és
szombaton a kiadóhivatalban: Vajda
Bálint könyvnyomdájában.

Egy jó családból való fiu

nyomdász tanulónak
kerestetik Vajda B. Utóda
könyvnyomdájában Szen-
tesen. Reform. bérház.

A DR. G. SCHMIDT
főtörzs- és tisztiorvos-féle

FÜLOLAJ

gyorsan és alaposan gyógyít idő-
szakos siketséget, fülfájást, fülzúgást
és nagyothallást

még idült esetekben is. Egyedül kapható üvegje 4 kor.
TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerháza BUDAPEST,
Király-utca 18. szám.